10 Ιουνίου 2014

Γέροντας Παΐσιος: «Θα έρθη καιρός πού όλοι θα πιστέψουν»

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Άγιον Όρος / Ορθόδοξη πίστη

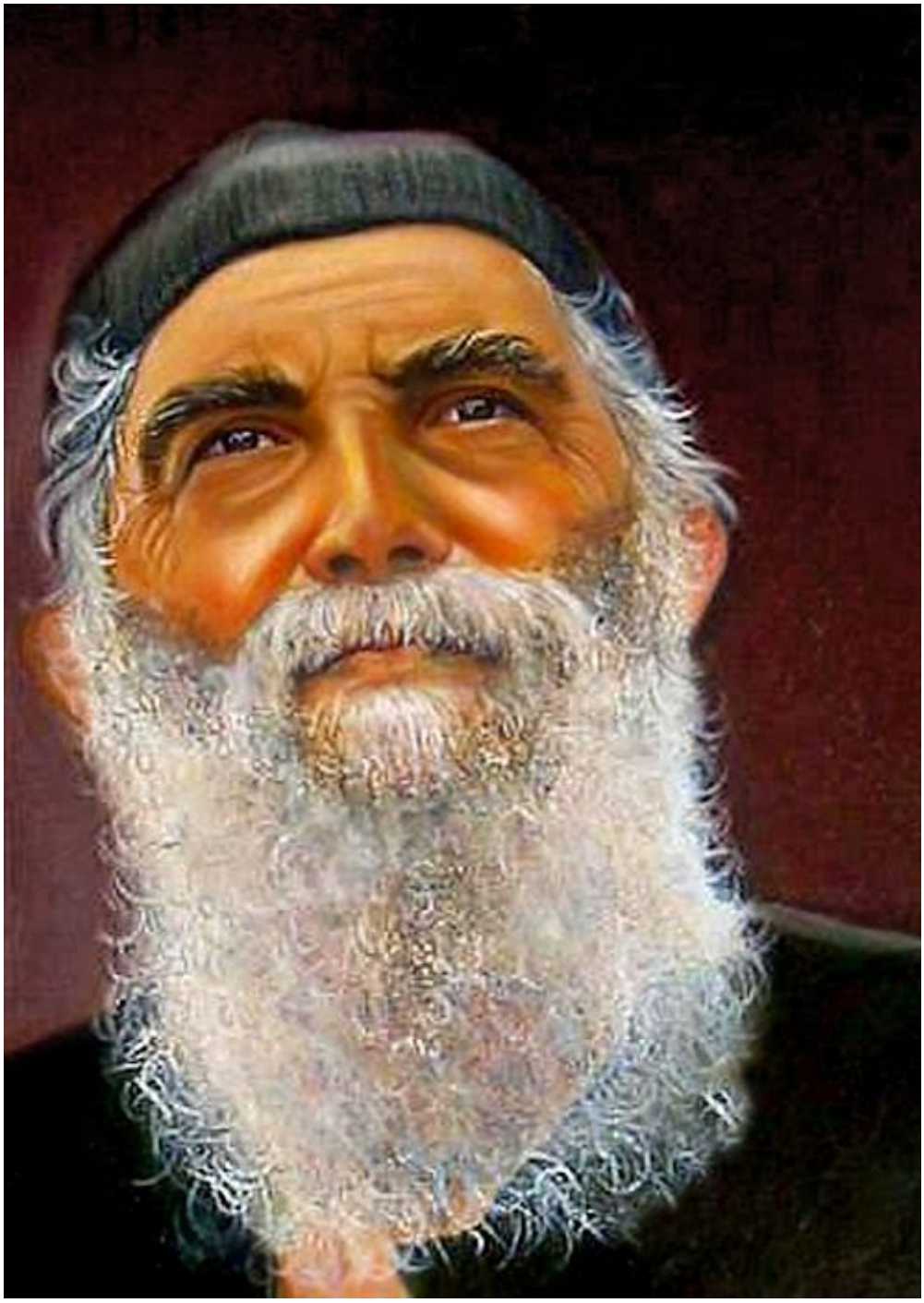

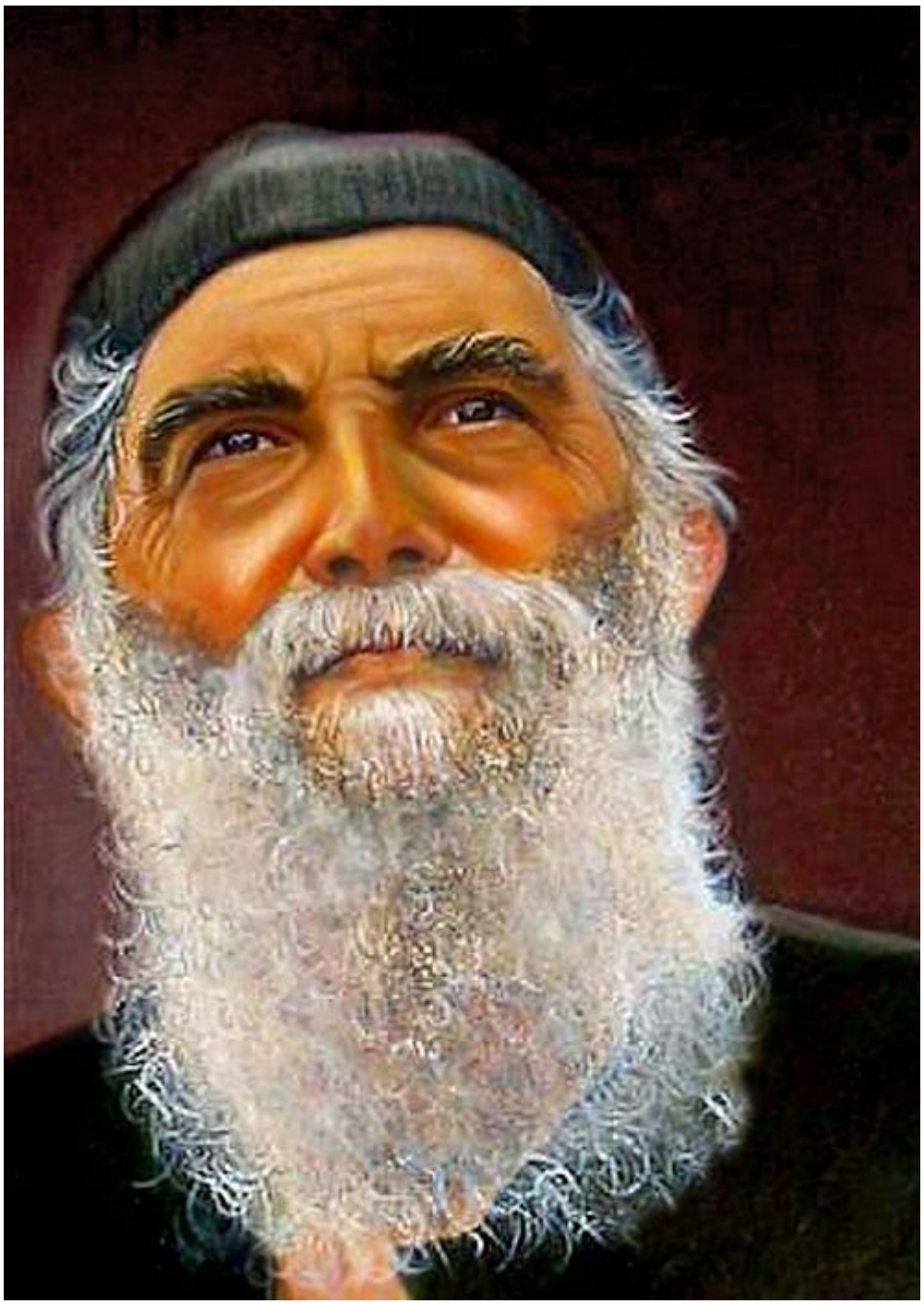

Γέροντα, πώς συμβαίνει άνθρωποι πιστοί νά φθάνουν στην αθεΐα;

– Στο θέμα αυτό μπορεί νά υπάρχουν δύο περιπτώσεις. Στην μία περίπτωση μπορεί νά ήταν κανείς πολύ πιστός, νά ενήργησε ή δύναμη τού Θεού στην ζωή του μέ πολλά χειροπιαστά γεγονότα, και ύστερα νά έφθασε σέ μιά θόλωση στο θέμα της πίστεως.

Αυτό συμβαίνει, όταν λ.χ. κάνη κανείς άσκηση αδιάκριτη με εγωισμό, πιάνη δηλαδή ξερά την πνευματική ζωή. «Τί έκανε ό τάδε Άγιος; λέει, θά το κάνω καί

έγώ», και αρχίζει νά κάνη μιά αδιάκριτη άσκηση.
Σιγά-σιγά όμως, χωρίς νά το καταλάβη, δημιουργείται μέσα του μιά ψευδαίσθηση ότι, άν δεν έφθασε στά μέτρα του τάδε Αγίου, κάπου εκεί κοντά πρέπει νά είναι. Έτσι συνεχίζει την άσκηση. Αλλά, ενώ πριν από αυτόν τον λογισμό τον βοηθούσε ή θεία Χάρις, τώρα αρχίζει νά τον έγκαταλείπη.

Γιατί, τί δουλειά έχει μέ τήν υπερηφάνεια ή Χάρις τού Θεού;

Όποτε δέν μπορεί πιά νά κάνη τήν άσκηση πού έκανε προηγουμένως καί ζορίζει τον εαυτό του. Μέ το ζόρισμα όμως δημιουργείται άγχος. Έρχεται καί ή υπερηφάνεια πού είναι μιά αντάρα καί του δημιουργεί μιά θόλωση.
Καί ενώ είχε κάνει τόσα καί είχε ενεργήσει ή θεία Χάρις καί είχε γεγονότα, αρχίζει σιγά-σιγά νά έχη λογισμούς απιστίας καί νά αμφιβάλλη γιά τήν ύπαρξη του Θεού.

Ή δεύτερη περίπτωση είναι, όταν θέληση ένας αγράμματος νά άσχοληθή μέ το δόγμα. Έ, αυτός δέν είναι καλά!
Άλλο νά ρίξη μιά ματιά, γιά νά γνωρίση το δόγμα. Άλλα καί ένας μορφωμένος άν πάη υπερήφανα νά άσχοληθή μέ το δόγμα, καί αυτόν, επειδή έχει υπερηφάνεια, θά τον εγκατάλειψη ή Χάρις του Θεού, καί θά άρχίση νά έχη αμφιβολίες.
Δέν μιλάω φυσικά γιά έναν πού έχει ευλάβεια. Αυτός καί μορφωμένος νά μήν είναι, μπορεί νά ρίξη μιά ματιά μέ διάκριση, μέχρι εκεί πού μπορεί νά έξετάση, καί νά κατανόηση το δόγμα. Άλλα ένας πού δέν έχει πνευματικότητα καί πάει νά ασχοληθή μέ τά δογματικά, αυτός, καί άν πίστευε λίγο, μετά δέν θά πιστεύη καθόλου.

– Γέροντα, ή απιστία έχει έξαπλωθή πολύ στην εποχή μας.

– Ναι, άλλα συχνά βλέπει κανείς και σ' αυτούς ακόμη πού λένε ότι δέν πιστεύουν στον Θεό νά ύπάρχη μέσα τους κρυμμένη λίγη πίστη. Μιά φορά μού είπε ένα παλληκάρι: «Δέν πιστεύω ότι υπάρχει Θεός». «Έλα πιο κοντά, τοϋ είπα. Ακούς το αηδόνι πού κελαηδάει;
Ποιος του έδωσε το χάρισμα αυτό;». Το καημένο ένα κι ένα συγκινήθηκε. Έφυγε εκείνη ή σκληράδα της απιστίας και άλλαξε τό προσωπάκι του.
Άλλη φορά είχαν έρθει δύο επισκέπτες στό Καλύβι. Ήταν περίπου σαράντα πέντε χρονών και ζούσαν πολύ κοσμική ζωή.
Όπως εμείς οι μοναχοί λέμε «αφού είναι μάταιη αύτη ή ζωή, τά αρνούμαστε όλα», έτσι και εκείνοι, από τήν αντίθετη πλευρά, είπαν «δέν υπάρχει άλλη ζωή» καί, όταν ήταν νέοι, άφησαν τίς σπουδές τους καί ρίχτηκαν στην κοσμική ζωή.
Έφθασαν σέ σημείο νά γίνουν ψυχικά καί σωματικά ράκη. Ό πατέρας τού ενός πέθανε άπό τήν στενοχώρια. Ό άλλος κατέστρεψε τήν περιουσία τής μάνας του καί τήν έκανε καρδιακιά. Μετά άπό τήν συζήτηση πού κάναμε, είδαν τά πράγματα

αλλιώς.
«Εμείς αχρηστευθήκαμε», έλεγαν. Έδωσα στον έναν μιά εικόνα γιά τήν μάνα του. Πήγα νά δώσω καί στον άλλο μία εικόνα, άλλα δέν τήν έπαιρνε. «Δώσε μου ένα σανιδάκι άπό αυτά πού πριονίζεις, μοϋ λέει. Δέν πιστεύω στον Θεό· στους Άγιους πιστεύω».
Τότε τού είπα: «Ή καθρέφτης είναι κανείς ή καπάκι άπό κονσερβοκούτι, άν δέν πέσουν οι ακτίνες του ήλιου επάνω του, δέν γυαλίζει. Οι Άγιοι έλαμψαν μέ τίς ακτίνες τής Χάριτος του Θεού, όπως τά αστέρια παίρνουν φώς άπό τον ήλιο».
Τους καημένους τους νέους τους ζαλίζουν μέ διάφορες θεωρίες. Είχα προσέξει έκεϊ στό Καλύβι ότι συνήθως δύο μαρξιστές πενηντάρηδες έμπαιναν στά γκρουπ τών νέων, γιά νά τους ζαλίζουν.

Οί μαρξιστές δέν πιστεύουν καί, όταν πάς νά τους απόδειξης τήν ύπαρξη του Θεού, κρίνουν τον Θεό καί είναι όλο ερωτήσεις· «γιατί αυτό, γιατί εκείνο κ.λπ.».

Ό Προφήτης Ησαΐας λέει ότι αυτοί πού δεν θέλουν να σωθούν, δέν καταλαβαίνουν[5]. Μια φορά τους είπα: «Βλέπετε τα αστέρια; Αυτά δέν είναι βιδωμένα· κάποιος τά κρατά στό στερέωμα. Γιά τον Χριστό, όσα είπαν οί Προφήτες εκπληρώθηκαν.
Έχουμε τόσους Μάρτυρες, πού ήταν πριν πολύ άπιστοι, δήμιοι, ειδωλολάτρες, καί μετά πίστεψαν στον Χριστό καί μαρτύρησαν. Μερικούς τους έκοβαν την γλώσσα, γιά νά μή μιλάνε γιά τον Χριστό, καί με κομμένη γλώσσα μιλούσαν καλύτερα!
Κάθε μέρα έχουμε τόσους Αγίους πού εορτάζουν! Είναι ζωντανή ή παρουσία των – Αγίων. Καί όταν ακόμη εμείς δέν τους βρίσκουμε, εκείνοι μας βρίσκουν!
Πολλοί ασκητές στην έρημο, πού δέν έχουν ημερολόγιο καί δέν ξέρουν ποιος Άγιος γιορτάζει, λένε «Άγιοι της ημέρας, πρεσβεύσατε υπέρ ημών» καί παρουσιάζονται οί Άγιοι καί τους φανερώνουν καί το όνομα τους· καί μάλιστα είναι Άγιοι με δύσκολα ονόματα.
Κοιτάνε ύστερα οί ασκητές το ημερολόγιο καί βλέπουν ότι γιορτάζουν εκείνη τήν ημέρα οί Άγιοι πού τους παρουσιάσθηκαν[6]. Αυτό πώς το βλέπετε;».
Μετά μου είπαν: «Γιατί πάνε οί Άγιοι στους καλογήρους καί δέν πάνε νά βοηθήσουν τον λαό πού έχει ανάγκη;». «Μέ τί ήρθατε εδώ, παλληκάρια; τά ρώτησα· μέ το αεροπλάνο;». «Όχι, μέ τό αυτοκίνητο», μού λένε.
«Εντάξει· στον δρόμο πού ερχόσασταν, πόσα προσκυνητάρια είδατε; Αυτά δέν φύτρωσαν μέ τά πρωτοβρόχια. Βοηθήθηκαν οί άνθρωποι από τους Άγίους και από ευλάβεια τα έφτιαξαν, και ανάβουν και τα κανδήλια. Οί πνευματικοί άνθρωποι, όσο πετούν τά υλικά, τόσο ανεβαίνουν. Οί ύλιστές, και αυτοί κάτι απολαμβάνουν φτιάχνουν π.χ. τόσα κύπελλα, παίρνουν τόσα χρήματα· άμα φτιάξουν περισσότερα, παίρνουν περισσότερα. Εσείς μόνον την προπαγάνδα κάνετε καί σταματάτε εκεί· δεν έχετε τίποτε νά απολαύσετε. Είστε οί πιό ταλαίπωροι, διότι, όταν πετύχετε

αυτό πού θέλετε, δεν θά έχετε κανένα άλλο ιδανικό, μόνον το βάσανο της μαρξιστικής σκλαβιάς». Στο τέλος μου είπαν: «Είσαι πολύ καλός άνθρωπος, δίκαιος, σοφός...».
Πάντως είτε το θέλουν οί άνθρωποι είτε δεν το θέλουν, θά ερθη καιρός πού όλοι θά πιστέψουν, γιατί θά φθάσουν σε αδιέξοδο καί θά επέμβη ό Χριστός.

1. Ίω. 15,5.
2. Θεοτόκιο β' ήχου.
3. Βλ. Ματθ. 9,29 και Μάρκ. 9,23
4.Ψαλμ. 81,6
5. Πρβ. Ήσ.
6, 9-10. 6. Στις 3-6-1979, επειδή ό Γέροντας δέν θυμόταν ποιος Άγιος γιόρταζε εκείνη τήν ήμερα καί δέν έβρισκε τά γυαλιά του, γιά νά δή στό ημερολόγιο – μόλις τότε είχε έγκατασταθή στό Καλύβι «Παναγούδα» καί ακόμη δέν είχε τακτοποιηθή -, έκανε κομποσχοίνι λέγοντας «Άγιοι της ημέρας, πρεσβεύσατε υπέρ ημών». Τότε τόν επισκέφθηκε ό Άγιος Λουκιλλιανός πού γιορτάζει εκείνη τήν ημέρα καί τού επανέλαβε τρεις φορές τό δύσκολο όνομα του.

ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ
ΛΟΓΟΙ Β΄
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΦΥΠΝΙΣΗ
ΙΕΡΟΝ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ
«ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ»

Πηγή: tokandylaki.blogspot.gr